

Finlandssvenskarnas riksförbund i Sverige

Finlandssvenskarnas riksförbunds remissvar/yttrande gällande delbetänkandet Nästa steg? Förslag till stärkt minoritetspolitik Del 2 (SOU 2017:88)

Finlandssvenskarnas riksförbund i Sverige (FRIS) har tagit del av och granskat utredning i frågan om finlandssvenskarnas ställning i Sverige.

Vi hänvisar i första hand till det särskilda yttrande (inlämnat av Barbro Allardt Ljunggren och Sebastian Högnabba) som finns med som bilaga i utredningen och som FRIS ställt sig bakom samt nedanstående kompletteringar och förtydligande.

Förbundets uppfattning om uppfyllandet av de fyra (4) kriterier som av riksdagen fastslagits när propositionen för Nationella minoriteter i Sverige antogs (prop. 1998/99: 143) sammanfaller inte i alla delar med utredningens.

Vår uppfattning är att samtliga fyra (4) kriterier, vilka i sig är sammanflätade, uppfylls för att finlandssvenskar som grupp ska kunna tillerkännas minoritetsställning.

- Grupp med uttalad samhörighet

I propositionen, (1998/99:143) beskrivs sverigefinnarnas organisering och inflyttning under 1900-talet samt historiska bakgrund. På ett likartat sätt har finlandssvenskarna i Sverige organiserat sig i lokalföreningar som tillsammans bildat ett riksförbund för att kunna främja och bevara finlandssvenskhetens särdrag.

- Religiös, språklig, traditionell och/eller kulturell tillhörighet

Här uppfylls allt utom språklig och religiös tillhörighet och det finns inget krav på att alla ska uppfyllas..

- Självidentifikation

En viktig parameter att ta fasta på, både för enskilda och grupper självuppfattning och ur perspektivet på självidentifikation och grupptillhörighet och därmed en stor del av kulturella uttryck, känns det främmande att finlandssvenskar ska ingå i den sverigefinska gruppen eftersom språket inte är gemensamt.

- Historiska eller långvariga band med Sverige

När det gäller den historiska bakgrunden, alltså före 1900-talet, anser förbundet att denna del är alltför lättvindigt avfärdad. Det är orimligt att dra slutsatsen att endast befolkningsgrupper med finska som modersmål förflyttat sig mellan Finland och Sverige före 1900-talets början. Att begreppet finlandssvenskar dök upp i början på 1900-talet är inte detsamma som att gruppen som sådan, dvs. finländare med svenska som modersmål, uppstod först då. (Finländare med svenska som modersmål (finlandssvenskar) är inte synonymt med finländare som talat svenska.)

Finlandssvenskarnas riksförbund i Sverige

Den finlandssvenska gruppen i Sverige omfattar ca en fjärdedel av de i Sverige boende med finländska rötter och det är ett hårt slag mot självidentifikationen att inbegripas i en folkgrupp när vi inte ens har ett omnämnande som finlandssvenskar.

Det är att negligera hela den finlandssvenska identiteten och kulturen med att säga att när finlandssvenskar flyttar till Sverige ska de antingen tillhöra majoriteten eller sverigefinnarna. Betydelsen av att vara finlandssvensk är att vara finländare med svenska som modersmål men med kulturella och språkliga skillnader i jämförelse med sverigefinnarna som har finska som modersmål.

Finlandssvenskarnas riksförbund i Sverige yrkar på att en mer noggrann och omfattande utredning av det historiska perspektivet, för finlandssvenskarnas förekomst i Sverige, före 1900-talet genomförs samt att det därefter görs en ny bedömning av finlandssvenskarnas ställning i Sverige.

Stockholm 6 mars 2018

Finlandssvenskarnas riksförbund i Sverige (FRIS)
Inger Nyblom Hermansson
Förbundsordförande